

Föreningsengagemang gör oss gott

ALLEGRO INK

I den här serien skriver gästande kolumnister från Allegro Ink. Allegro Ink är en utvecklande gemenskap för projektfolk och företagare i Campus Allegro.

Visste du att du lever längre om du är föreningsaktiv? Nåja, så enkelt är det kanske inte, men faktum är att det finns många som forskat inom området och kommit fram till ungefär samma sak: att känna samhörighet och ha ett starkt socialt kapital främjar hälsan. Enligt den finska forskaren Markku T. Hyypä som grundligt forskat i socialt kapital, är det lika hälsovådligt att vara passiv på sin fritid som att röka.

Speciellt intressant är att han med ordet "aktiv" inte endast avser fysisk aktivitet. Hyypä anser att det inte är någon skillnad vilka slags fritidsaktiviteter man tar del av, utan det viktiga är vi-andan som skapas. Tankarna går till Tove Janssons Mumindal, där alla hjälps åt och har det trevligt tillsammans.

Ett vanligt sätt att konkret mäta det sociala kapitalet är att titta på föreningsaktiviteten, vilket är något vi finlandssvenskar, i strid mot janitelagen, stolt kan säga att vi är riktigt bra på. Forskare Maria Bäck konstaterar i sina

PERNILLA HOWARD

Projektledare vid Yrkeshögskolan Centria i Jakobstad.

studier om finländarnas sociala förtroende att föreningslivet har en nyckelfunktion för den sociala sammanhållningen bland finlandssvenskarna.

Faktum är att finländare enligt Patent-

och registerstyrelsen (2016) i medeltal är med i tre föreningar per person, och finlandssvenskarna sannolikt drar upp den statistiken avsevärt. I bland annat Hyypäs forskning har det framkommit att finlandssvenskarna både är friskare och lever längre än de finsktalande, och man har inte kunnat härleda detta till något annat än det sociala kapitalet bland finlandssvenskarna och deras engagemang i exempelvis föreningslivet.

Det låter ju som att saken är klar. Om forskning säger att vi mår bra av att vara föreningsaktiva borde vi ju alla vara det. "Och så levde de finlandssvenska mumintrollen lyckliga i alla sina dagar". Jag önskar att jag kunde avsluta kolumnen på det sättet, men vi vet ju alla att det kanske inte riktigt är så enkelt.

Alltmer tryck läggs på tredje sektorn, och många föreningar kämpar med att möta samhällets förväntningar. Det glada föreningslivet med vi-anda och talko-arbete kommer ofta i skymundan av stress, protokoll, oenigheter och krav.

Många upplever allt oftare att de går med i en förening för att de måste ställa upp och dra sitt strå till stacken.

"Tankarna går till Tove Janssons Mumindal, där alla hjälps åt och har det trevligt tillsammans."

Jag tror att vi i vårt samhälle har kommit till en punkt när det är dags att ta ett steg tillbaka, inte alltid gå i den vanliga fallgropen där vi bara ser vad som inte fungerar, utan istället uppskatta det som verkligen fungerar. Även om man inte själv är föreningsaktiv kan man uppmuntra denna gemenskap genom att visa uppskattning för dem som tar initiativ. Ofta är det någons frivilliga arbete som gör det möjligt för oss alla att njuta av det rika finlandssvenska kulturlivet, som sprider kunskap, kreativitet och glädje.

Och som föreningsaktiv finns det anledning att gå tillbaka till kärnan, och svara på frågan "varför är jag egentligen med i föreningslivet"? Förhoppningsvis kan vi efter viss begründan och eftertanke inse att vi är med för vår egen skull, för att känna gemenskap, för att vi brinner för något och vill uppleva känslan av samhörighet med likasinnade, för att det gör oss gott.

Först då har vi chansen att verkligen sprida den goda gemenskapen, och förhoppningsvis, som ett resultat av detta, sälla oss till Hyypäs statistik av lyckliga finlandssvenskar. Och jag tror att den lycklige finlandssvensken kan göra mycket gott här i världen.